

The History of the Tradition **Historia tradycji medytacji chrześcijańskiej (fragment)**

Liz Watson

Christian Meditation. Quite often people ask the question, "Is it Christian?" And when they ask that question, there's usually a sense of surprise or uncertainty in it. That's the case whether they are coming from an existing Christian background, or whether they are coming from another faith tradition or none at all. That sense of surprise that there is a tradition of meditation of this sort within Christianity.

Medytacja chrześcijańska. Często ludzie zadają mi pytanie: "Czy medytacja jest na pewno chrześcijańska?" Kiedy pada to pytanie, zwykle pojawia się w nim poczucie zaskoczenia lub niepewności. Tak dzieje się niezależnie od tego, czy pyta chrześcijanin, ktoś z innej tradycji religijnej, czy też osoba niewierząca. Daje znać o sobie poczucie zdziwienia, że w chrześcijaństwie istnieje tradycja medytacji tego rodzaju.

I rather imagine that when John Main started to teach meditation to people in this way in the 1970's, that sense of surprise at mediation and the way he was teaching it, the practice itself and the way he understood it was something very new to them, surprising to many of them, I'm quite sure. But was he teaching something new? He certainly felt that he was not at all teaching something new. Very much the opposite.

Wyobrażam sobie, że kiedy o. John Main OSB w latach 70. zaczął nauczać medytacji, to poczucie zaskoczenia z powodu samej praktyki i sposobu jej nauczania, było obecne także wśród wielu jego słuchaczy. Ale czy nauczał czegoś nowego? On sam z pewnością uważał, że wcale nie uczy niczego nowego. Wręcz przeciwnie.

He was very sure that he was teaching something from the Christian tradition. So he wasn't saying something new. He was saying something old, but in a new way, in a way that would speak to people in his own time. The word tradition simply means something that is handed down from one generation to the next. If that tradition, if what is handed down is simply a theory, then it becomes sterile. But if a generation begins to live that tradition, that brings life to the tradition again and in the living of it, then the speaking of it, is couched in terms that that generation can understand.

Był pewien, że jego nauka pochodzi z rdzenia tradycji chrześcijańskiej. Mówił z tradycji, ale w nowy sposób. W sposób, który przemawiał do ludzi jego czasów. Słowo "tradycja" oznacza coś, co jest przekazywane z pokolenia na pokolenie. Jeśli to, co jest przekazywane, jest tylko czystą teorią, to staje się jałowe. Ale jeśli kolejne pokolenie zaczyna żyć zgodnie z daną tradycją, to przywraca jej życie poprzez praktykę i nauczanie w języku, który do tego pokolenia przemawia.

So there is both a speaking in a new way but also a deeper understanding of the words of those who have gone before. So that's really what John Main thought he was doing. Speaking afresh out of an old tradition.

Tak więc chodzi zarówno o mówienie w nowy sposób, jak i o głębsze zrozumienie dawnych pojęć, które stały u zarania owej tradycji. Tak to widział o. John i tak to czynił. Mówił nowym językiem o starej tradycji.

Here is something that he says himself about this tradition he is speaking from, "We would not still be reading the Gospels or St Paul today, were it not true that human experience of the Spirit is essentially the same at all times and in all traditions because it is in essence the same encounter with the redemptive love of God in Jesus Christ who is the same, yesterday, today and forever.

The importance of this truth for us today is that although no-one can make another's journey for him, we can benefit from the experience and wisdom of those who have made the pilgrimage before us. Throughout Christian history, men and women of prayer have fulfilled a special mission in bringing their contemporaries to the same enlightenment, the same rebirth in spirit that Jesus preached."

Posłuchajmy co mówi o. Main: "Nie czytaliśmy dziś Ewangelii czy świętego Pawła, gdyby nie było prawdą, że ludzkie doświadczenie Bożego Ducha jest zasadniczo takie same od zarania wieków we wszystkich tradycjach, ponieważ jest to w istocie to samo spotkanie z odkupieńczą miłością Boga w Jezusie Chrystusie, który jest taki sam, wczoraj, dziś i na wieki. Znaczenie tej prawdy jest dla nas dzisiaj takie, że chociaż nikt nie może w zastępstwie nikogo pójść drogą wewnętrznego rozwoju, to możemy skorzystać z doświadczenia i mądrości tych, którzy pielgrzymowali przed nami. W całej chrześcijańskiej historii kobiety i mężczyźni modlitwy pełnili tę jedną specjalną misję, aby im współcześnie doświadczyli tego samego oświecenia - tego samego „odrodzenia w duchu” - które głosił Jezus."

So in that short passage, John Main is very clearly rooting this tradition that he is teaching back into the Gospels. One of the other things which I think is notable in that passage is that he is very interested in recovering the experiential dimension in faith. One of the things that he regretted in the Christianity of his time is what he described as "an excessive regard for cerebral activity." Which is to say that he felt that the Christian faith had come to be far too much about accumulating our knowledge and ideas of God, getting our propositions and descriptions of God right, rather than it being about a living and loving encounter with the reality, with a real God, a God that could be known in our own experience. An encounter with God, with Christ in the indwelling Spirit that actually makes a difference to who we are and how we are able to live with each other.

W tym krótkim fragmencie o. Main bardzo jasno zakorzenił swoje nauczanie w Ewangelii. Przemawia do mnie w tej wypowiedzi także to, że o. John kładł duży nacisk na odzyskanie empirycznego wymiaru wiary. Bardzo go niepokoiło, że XX-wieczne chrześcijaństwo "nadmiernie akcentowało funkcje rozumu w wierze". Czuł, że wiara chrześcijańska zbyt mocno wyrażała się w gromadzeniu wiedzy i idei Boga i Jego opisów. Przeszawała być stawianiem się żywym i pełnym miłości spotkaniem z Rzeczywistością, z Bogiem, którego można poznać w osobistym doświadczeniu. Spotkanie z Bogiem, z Chrystusem w zamieszkującym nas Duchu Świętym, który faktycznie zmienia to, kim jesteśmy my sami i to, jak możemy żyć ze sobą nawzajem.

Źródło: <https://mediomedia.com/collections/learning-to-meditate/products/mtess7>

